

രംഗത്തുള്ളവർക്ക് കഴിയാറില്ല. വർഷം തോറും നൂറു കണക്കിന് സിനിമാ കമ്പനികൾ അടച്ചു പൂട്ടുന്ന ഇക്കാലത്ത് അനാഥമാകുന്ന തിയേറ്ററുകളിലെ തൊഴിലാളികളുടെ കാര്യം ആരും ശ്രദ്ധിച്ചു കാണുന്നില്ല. തിയേറ്റർ ഉടമകളുടെ സംഘടനകളുടെ കൂട്ടായ പ്രവർത്തനമുണ്ടെങ്കിലും തിയേറ്റർ ഉടമകൾ തികച്ചും അസംഘടിതരാണ്. നിർമ്മാണ രംഗങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന 'മാക്ട്', 'അമ്മ' തുടങ്ങിയ സംഘടനകൾ ക്ഷേമപ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്ത തോതിൽ നടത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും അസംഘടിതരായ ഭൂമിപക്ഷം പേരും തികച്ചും ദയനീയമായ സാഹചര്യങ്ങളിലാണ് കഴിയുന്നത്. നിർമ്മാണ രംഗത്തുണ്ടാകുന്ന സൂപ്പർ ഹിറ്റുകൾ, ഈ രംഗത്തെ തൊഴിലാളികൾക്ക് പ്രത്യക്ഷമായ നേട്ടങ്ങൾ ഒന്നും നൽകുന്നില്ല. എന്നാൽ തുടർച്ചയായി ഉണ്ടാകുന്ന നഷ്ടങ്ങൾ സിനിമാ പ്രവർത്തകരെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ രംഗത്ത് ഗവൺമെന്റ് അടിയന്തിരമായി ഇടപെട്ട്, കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രധാന വ്യവസായം എന്നപരിഗണന നൽകി, തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് വളരെയധികം വരുമാനം സംഭാവന ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു മേഖല എന്ന മീതിയിൽ, കാലാകാലങ്ങളിൽ ഈ രംഗത്തുണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യാനും ഈ രംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംഘടനകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതിനും, വെറുമൊരു അവാർഡു നൽകുന്ന നടപടി മാത്രമായി നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനം ചുരുക്കാതെ, ഈ മേഖലയിലേക്ക് ഇറങ്ങിചെന്ന് അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പഠിക്കുന്ന തിനുവേണ്ടി കമ്മീഷനുകളെ റയ്ക്കുകയോ അതു സംബന്ധിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ സമാഹരിക്കുകയോ ചെയ്യണം. ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെട്ട്, ആന്ധ്രയിലും തമിഴ്നാട്ടിലും കർണ്ണാടകത്തിലും സിനിമാ വ്യവസായം രക്ഷപ്പെട്ടെങ്കിൽ അത്രയും തന്നെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി വലിപ്പമില്ലാത്തതും ജനസംഖ്യാപരമായി കുറവുള്ളതുമായ ഈ സംസ്ഥാനത്ത്, സിനിമാ വ്യവസായത്തെ നിലനിർത്താൻ വേണ്ടിയുള്ള നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഈ ചർച്ച വീണ്ടും അടുത്ത ദിവസം തുടരുന്നതാണ്. [ചർച്ച തുടരും]

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ:      താങ്കൾക്ക് അടുത്ത പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

(8) 2004-ലെ കേരള അനുബന്ധ മത്സ്യത്തൊഴിലാളി ക്ഷേമനിധി നീക്കം

ശ്രീ. ജി. പ്രതാപവർമ്മ തമ്പാൻ: സർ, 2004-ലെ കേരള അനുബന്ധ മത്സ്യത്തൊഴിലാളി ക്ഷേമനിധി നീക്കം ചെയ്തതിന്റെ അവതരണാനുമതിക്കുള്ള പ്രമേയം ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ശ്രീ. കെ. മോഹൻകുമാർ: ഞാൻ ഇതിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു.

ജലവിഭവവും പാർലമെന്ററികാര്യവും വകുപ്പുമന്ത്രി (ശ്രീ. തിരുവഞ്ചൂർ രാധാകൃഷ്ണൻ): സർ, പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ ക്ഷേമത്തിനായി 1985-ൽ കേരള മത്സ്യത്തൊഴിലാളി ക്ഷേമനിധി നിയമം പാസ്സാക്കുകയും 1986-ൽ കേരള മത്സ്യത്തൊഴിലാളി ക്ഷേമനിധി രൂപീകരിക്കുകയും തുടർന്ന് ആസ്ഥാനമാക്കി കേരളാ മത്സ്യത്തൊഴിലാളി ക്ഷേമനിധി ബോർഡ്

പ്രവർത്തിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. മൽസ്യ അനുബന്ധ മേഖലകളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവരുടെ ക്ഷേമത്തിനായി 1985-ലെ കേരളാ മൽസ്യത്തൊഴിലാളി ക്ഷേമനിധി നിയമത്തിൻ കീഴിൽ 1999-ലെ കേരള അനുബന്ധ തൊഴിലാളി ക്ഷേമപദ്ധതി തുറന്നിട്ടു നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ സ്പിരിറ്റ് പൂർണ്ണമായും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട്, ഇപ്പോൾത്തന്നെ ചില സിസ്റ്റംസ് അതിൽ നിൽക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ബില്ലിന്റെ അവതരണാനുമതിക്കുള്ള പ്രമേയം പ്രസ് ചെയ്യരുതെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ശ്രീ. ജി. പ്രതാപവർമ്മ തമ്പാൻ : സർ, എനിക്ക് ഇതു പ്രസ്സ് ചെയ്യാതിരിക്കാനാവില്ല. ആട്ടോ മൊബൈൽ തൊഴിലാളി ക്ഷേമനിധി ബിൽ ഞാനിവിടെ അവതരിപ്പിച്ചു. ആ ബില്ലിന് ഈ ഗവൺമെന്റ് നടപ്പാക്കി. പക്ഷേ അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് എന്നെ ക്ഷണിച്ചില്ല. അലക്കു തൊഴിലാളി ക്ഷേമനിധി ബിൽ അവതരിപ്പിച്ച ശ്രീ. എം. മുരളിയെ, കൊല്ലത്തു വച്ച് ആ ക്ഷേമനിധിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം നടപ്പാക്കി ക്ഷണിച്ചു. എന്നെ ക്ഷണിക്കാത്തതിൽ എനിക്കു പരാതിയില്ല. എനിക്ക് ഇതു പ്രസ്സ് ചെയ്യാതിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. കാരണം നമുക്കും ചുറ്റും കാണുന്ന, അവശതാർ, ആർത്തതാർ ആലംബഹീനതാർ, അവരുടെ സങ്കടമാരറിയാൻ എന്നു മാറിലെ ചങ്ങമ്പുഴയുടെ കവിത ശ്രീ. പിരപ്പൻകോട് മരുളി പാടിയതുപോലെ, ഇനിക്കെയൊരു സംഘഗാനം പാടി അവരെയൊക്കെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താനെങ്കിലും, ഇതിനകത്തൊരു ശ്രമം നടത്തിയില്ലെങ്കിൽ അതു തെറ്റാകുമെന്ന് എന്റെ മനഃസാക്ഷി പറയുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും ഇതു പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നത്. 1999-ൽ എസ്.ആർ.ഒ. നമ്പർ 846/992 ആയി, അന്നു കേരളാ ഗവൺമെന്റ് ഒരു അസാധാരണ ഗസറ്റുവഴി കേരളാ അലൈഡ് വർക്കേഴ്സ് വെൽഫെയർ ഹണ്ട് സ്കീം പ്രഖ്യാപിച്ചു. മൽസ്യത്തൊഴിലാളി മേഖലയിൽ രണ്ടു വിഭാഗം തൊഴിലാളികളാണ് പണിയെടുക്കുന്നത്. പുരുഷത്തൊഴിലാളികൾ ഭൂരിഭാഗവും പണിയെടുക്കുന്നത് മൽസ്യബന്ധന രംഗത്താണ്. എന്നാൽ അനുബന്ധ മൽസ്യ തൊഴിലാളി മേഖലയിൽ പണിയെടുക്കുന്നത് 99 ശതമാനവും സ്ത്രീത്തൊഴിലാളികളാണ്. മൽസ്യക്കുഷി പദ്ധതികളിലെ ചെറിയ പങ്കാളിത്തമൊഴിച്ചാൽ മൽസ്യബന്ധനത്തിലോ മൽസ്യ ഉല്പാദനത്തിലോ സ്ത്രീകൾ പങ്കാളികൾ ആകുന്നില്ല. സ്ത്രീകൾ പങ്കാളികളാകുന്നത് മൽസ്യ വിപണന സംസ്കരണ പ്രവർത്തനങ്ങളിലാണ്. സംസ്ഥാന തൊട്ടാകെ 25,617 പേർ ഈ രംഗത്ത് പണിയെടുക്കുന്നു എന്നാണ് ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഏറ്റവും അവസാനം എനിക്കു ലഭ്യമായ വിവരം. കേരളത്തിലെ അനുബന്ധ മൽസ്യത്തൊഴിലാളി മേഖലകളിൽ, മൽസ്യ സംസ്കരണ തൊഴിലാളികൾ, പീലിംഗ് തൊഴിലാളികൾ, സംസ്കരണ ഫാക്ടറികളിലെ ജോലിക്കാർ, ചെറുകിട മൽസ്യ വിതരണക്കാർ, ഉണക്കൽ, ഉപ്പിടൽ തുടങ്ങിയ ജോലികൾ ചെയ്യുന്ന മൽസ്യത്തൊഴിലാളികൾ, തൊട്ടുമടായി മൽസ്യം വീടുകളിൽ കൊണ്ടു നടന്ന് വിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ, അങ്ങനെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ പണിയെടുക്കുന്നവരെയാണ് ഇതിനകത്തു ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇവരുടെ പ്രവർത്തനം പരിശോധിച്ചാൽ, മാറിലെ മുതൽ ഈ സ്ത്രീകൾ മൽസ്യത്തിനുവേണ്ടി കാത്തു നിൽക്കുന്നവരാണ്. ഡിസംബർ 28-ാം തീയതി സുനാമി എന്ന പ്രതിഭാസം ആഞ്ഞടിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് ഈ സഭ ആ വിഷയം

ചർച്ച ചെയ്തു. പക്ഷേ സുനാമിക്കുശേഷം മൽസ്യത്തൊഴിലാളി സമൂഹത്തിന് ഒട്ടേറെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ സർക്കാർ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തുടർന്നുള്ള നാളുകളിൽ അതിൽ നിന്നുമെല്ലാം പുറകോട്ടു പോകുന്ന സമീപനമാണ് കാണുന്നത്. യഥാർത്ഥ പ്രതിസന്ധി നേരിടുന്നത് മൽസ്യം വിപണനം നടത്തുന്ന സ്ത്രീകളാണ്. മിക്കയാളുകളും ഇന്നു മൽസ്യം വാങ്ങുന്നില്ല. മൽസ്യം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നൂറു കണക്കിനാളുകൾ ഇപ്പോൾ മൽസ്യം ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ വിമുഖത കാട്ടുന്നു. ഞാൻ തന്നെ ഈ അടുത്ത ദിവസം അസംബ്ളി കമ്മിറ്റിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കൊല്ലത്തു വന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായ ഒരു അനുഭവം പറയാം. അവിടെ ഫിഷ് ഫ്രൈ ചെയ്തത് ആഹാരത്തോടൊപ്പം കൊണ്ടു വെച്ച് ആരും കഴിച്ചില്ല. ഞാൻ അവരുടെ മുമ്പിലിരുന്ന് ഫിഷ് കഴിച്ചു കാണിച്ചിട്ടും ആരും അതു കഴിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. സുനാമി ദുരന്തത്തെത്തുടർന്ന് മത്സ്യ വിപണനത്തിൽ വലിയ വിലക്കുറവുണ്ടായിരിക്കുന്നു. അനുബന്ധ മൽസ്യ മേഖലയിൽ പണിയെടുക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ രാവിലെ മുതൽ പുരുഷന്മാർ മീൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നതും കാത്ത് നിൽക്കും. അവരിൽനിന്നും മൽസ്യം വാങ്ങി, മൽസ്യമടങ്ങുന്ന അലുമിനിയം ചതുവവും തലയിലേറ്റി വീടു വീടാന്തരം കയറിയിറങ്ങിയാണ് അവർ മൽസ്യം വിൽക്കുന്നത്. സ്വന്തമായി വള്ളവും വലയുമുള്ളവരാണെങ്കിൽ, അവർ കൊണ്ടു വരുന്ന മൽസ്യത്തിന്റെ ചെറിയൊരു ഭാഗം വിറ്റഴിക്കുന്നത് അവരുടെ ഭാര്യയോ മക്കളോ ആയിരിക്കും. മൽസ്യ ബന്ധനോപകരണം സ്വന്തമായി ഇല്ലാത്തവർ, കുലിക്കാമായി മൽസ്യബന്ധനത്തിനു പോകുമ്പോൾ, പകുത്തു കിട്ടുന്ന മൽസ്യം മിക്കവാറും വിറ്റഴിക്കുന്നത് സ്ത്രീകളായിരിക്കും. കിലോമീറ്ററുകളോളം ദൂരെ നിത്യേന തവച്ചുമടായി മത്സ്യം കൊണ്ടുപോയി വിറ്റ് സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ ആ മത്സ്യം വിറ്റുകിട്ടുന്ന കാശുകൊണ്ട് അത്താഴത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സാധനങ്ങളുമായിട്ടാണ് മിക്ക സ്ത്രീകളും വീട്ടിലെത്തുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സ്ത്രീകൾ വഴിയുള്ള മത്സ്യ വിപണനം കുടുംബം പുലർത്താനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം തന്നെയാണ്. മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും സ്ത്രീകളെ മൽസ്യവുമായി ബസ്സിൽ കയറാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. മലബാറിലെ സ്ത്രീകൾ മൽസ്യവിൽപ്പനയ്ക്ക് പോകുകയില്ല. അവർ വലനെയ്ക്കുക, മൽസ്യം ഉപ്പിട്ട് ഉണക്കുക എന്നീ ജോലികളിൽ മാത്രമാണ് പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം പങ്കാളികളാകുന്നത്. മൽസ്യം ഉണക്കി സൂക്ഷിച്ച് വിപണനം നടത്തുന്നത് വടക്കൻ കേരളത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വ്യവസായമാണ്. കോഴിക്കോട്ടും മലപ്പുറത്തും നൂറുകണക്കിന് സ്ത്രീകളെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണ് മൽസ്യ വ്യാപാരങ്ങൾ നടത്തുന്നത്. ഗുജറാത്തിലും ധാരാളം സ്ത്രീകളെ പീലിംഗ് സെന്ററുകളിൽ കൊണ്ടുപോയി ചുരുങ്ങിയ വേതനം കൊടുത്തുകൊണ്ട് പണിയെടുപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. മൽസ്യ സംസ്കരണ മേഖലയിൽ 95 ശതമാനവും സ്ത്രീകളാണ്. പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം തുല്യവേതനമുള്ള മൽസ്യ സംസ്കരണ യൂണിറ്റുകളിൽപ്പോലും സ്ത്രീകളുടെ സേവനം പീലിംഗ് പോലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കോ മൽസ്യം ഉണക്കുന്നതിനോ മാത്രമാണ് വിനിയോഗിക്കുന്നത്. പല പീലിംഗ് ഷെഡ് ഉടമകളും കാഷ്വൽ തൊഴിലാളികളായി സ്ത്രീകളെ നിയമിക്കുകയും ഉടമകളുടെ താൽപര്യമനുസരിച്ച് കുലി നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാത്രവുമല്ല ചെമ്മീൻ കിട്ടുന്ന അവസരങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് മിക്കവാറും ജോലി ലഭിക്കുന്നത്. അവരെക്കെ ജോലി ചെയ്താലും അവർക്ക് വേതനം കിട്ടാത്ത അവസ്ഥയാണുള്ളത്. ചുഷണം, പീഡനം

അങ്ങനെ നിരവധി പ്രശ്നങ്ങൾ ഈ മേഖലയിൽ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഫാക്ടറി നിയമം ഈ വിഭാഗം തൊഴിലാളികൾക്ക് ബാധകമല്ലെന്ന് മാത്രമല്ല പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന സമയത്ത് മാനേജ്മെന്റ് യാതൊരു ആനുകൂല്യങ്ങളും നൽകുന്നില്ല. മൽസ്യ മേഖലകളിൽ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ വേതനം ലഭിക്കുന്നത് പീലിംഗ് തൊഴിലാളികൾക്കാണ്. മാസത്തിൽ 500 രൂപ മുതൽ 600 രൂപവരെയാണ് അവർക്ക് കിട്ടുന്ന മാസശമ്പളം. ചെമ്മീൻ ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ കുറവ് പീലിംഗ് ഷെഡ്ഡുകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് മൽസ്യ മാർക്കറ്റുകൾ ഗൾഫ് രാജ്യങ്ങളിലേതുപോലെ നവീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മാർക്കറ്റുകളിൽപ്പോയി മൽസ്യം വിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിലാണ്. അവർക്ക് ശുദ്ധജലവും ടോയ്ലറ്റ് സൗകര്യങ്ങളുമൊന്നും മാർക്കറ്റിൽ ലഭ്യമല്ല. തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള മാർക്കറ്റുകൾ പോലും സ്വകാര്യ വ്യക്തിക്ക് ലേലം ചെയ്തുകൊടുത്തിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ മേഖലയിലുള്ള സ്ത്രീകളിൽ നിന്നും അമിതമായ ചാർജ്ജ് ഈടാക്കുന്നു. പ്രാദേശികമായ വികസന പരിപാടികൾ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആറിഷ്കരിച്ച് മാർക്കറ്റുകളിൽ ശുദ്ധജലത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും ടോയ്ലറ്റ് സംവിധാനങ്ങളും മൽസ്യത്തൊഴിലാളികൾക്ക് ലഭ്യമാക്കാൻ യാതൊരു നടപടിയും സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. ഗുജറാത്തിൽ പണിയെടുക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ പ്രശ്നം അടിയന്തിരമായി ഇടപെടേണ്ട ഒരു വിഷയമാണ്. നൂറുകണക്കിന് കേസുകൾ കോടതികളിൽ നിലവിലുണ്ട്. ഈ കാര്യങ്ങളിൽ നോർക്ക വഴി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവർക്ക് സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കണം. അതുപോലെതന്നെ യാത്രാസൗകര്യങ്ങളുടെ അപര്യാപ്തതയുമുണ്ട്. മൽസ്യഫെയ് കൂറെ വാഹനങ്ങൾ വനിതാസ്പെഷ്യൽ എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞ് ഓടിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതൊന്നും എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കും കടന്നുചെല്ലുന്നില്ല. അവർ പിക്ക്അപ്പ് വാൻ പോലുള്ള ചെറിയ വണ്ടികൾ പിടിച്ച് മീൻകൂട്ടയും വാതിവച്ച് അതിന്റെ പുറത്ത് കയറിയിരുന്ന് മൈലുകളോളം യാത്രചെയ്താണ് മൽസ്യം വിറ്റഴിക്കുന്നത്. അവർക്ക് ന്യായമായ യാത്രാസൗകര്യം ലഭ്യമാക്കുവാൻ തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകണം. അതുപോലെ മധ്യവർത്തികളായ പലരും കച്ചവടത്തിനായി ഈ സ്ത്രീകൾക്ക് മാവിലെ 80 രൂപ പലിശയ്ക്ക് നൽകിയിട്ട് വൈകുന്നേരം 100 രൂപയായി തിരിച്ചു വാങ്ങും അങ്ങനെ ഇടനിലക്കാരുടെ പ്രശ്നം ഈ മേഖലയിലെ തൊഴിലാളികളെ അലട്ടുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ മൽസ്യക്കച്ചവടത്തിനുള്ള വായ്പ, കൺസ്യൂമർ വായ്പ മൽസ്യബന്ധനോപകരണങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനുള്ള വായ്പ തുടങ്ങിയ വായ്പാ തുകകൾ അയ്യായിരം രൂപവരെയാണ് ബാങ്കുകൾ വഴി നൽകുന്നത്. അത് വർദ്ധിപ്പിക്കണം. സുനാമി വന്നപ്പോൾ പല പുതിയ പദ്ധതികളും പ്രോജക്ടുകളും വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ പരമ്പരാഗത മേഖലയിൽ വളരെ ചരിത്രാതീതകാലം മുതൽ പണിയെടുക്കുന്ന ഈ വിഭാഗം തൊഴിലാളികൾക്ക് യാതൊരു ആനുകൂല്യങ്ങളും ലഭിക്കുന്നില്ല. ഇവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനവ, മനുഷ്യത്വപരമായ സമീപനവും ആവശ്യമാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ നമ്മൾ ഒരു കാരണവശാലും പുറകോട്ട് പോയിക്കൂടാ. മൽസ്യഫെയ് ധാരാളം പദ്ധതികൾ നടപ്പാക്കുന്നുണ്ട്.

മി. ഡെ. സ്പീക്കർ: അങ്ങയ്ക്ക് അടുത്ത ദിവസം തുടരാം. അടുത്ത ബില്ലിനുള്ള പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കാം.

[ചർച്ച തുടരും]

(9) 2004-ലെ കേരള ടൂറിസം വർക്കേഴ്സ് ക്ഷേമനിധി ബിൽ

ശ്രീ. ജി. പ്രതാപവർമ്മ തമ്പാൻ: 2004-ലെ കേരള ടൂറിസം വർക്കേഴ്സ് ക്ഷേമനിധി ബില്ലിന്റെ അവതരണാനുമതിക്കുള്ള പ്രമേയം ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ശ്രീ. കെ. മോഹൻകുമാർ : സർ, ഞാൻ പിൻതാങ്ങുന്നു.

ജലവിഭവവും പാർലമെന്ററികാര്യവും വകുപ്പുമന്ത്രി  
(ശ്രീ. തിരുവഞ്ചൂർ രാധാകൃഷ്ണൻ) : സർ, ഞാൻ ഒപ്പോസ് ചെയ്യുന്നു.

ശ്രീ. ജി. പ്രതാപവർമ്മ തമ്പാൻ: സർ, ഒരു കാര്യം പറയാതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല. കഴിഞ്ഞ ശ്രീ. എ.കെ. ആന്റണിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സർക്കാരിന്റെ മൂന്നു വർഷത്തെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമായി കേരള സംസ്ഥാനത്ത് 400 കോടി രൂപയിലധികം രൂപയുടെ നിക്ഷേപം നടന്ന ഏക മേഖല ടൂറിസം മേഖലയാണ്. ആ കാലത്ത് ടൂറിസം മന്ത്രിയായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ച ശ്രീ. കെ.വി. തോമസിനെ അക്കാര്യത്തിൽ അഭിനന്ദിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഈ വകുപ്പിന് ലഭിച്ച റിഹിതത്തിന്റെ 99.70 ശതമാനം ചെലവഴിച്ചു. കിട്ടിയ അലോക്കേഷനിൽ ഇത്രയും തുക ചെലവഴിച്ച ഒരു വകുപ്പ് കേരളത്തിൽ ടൂറിസം വകുപ്പു മാത്രമാണ്. ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്താൻ തയ്യാറായി മുന്നോട്ടു വന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ പദ്ധതികളുടെ ഗുണഫലങ്ങൾ നമുക്ക് ലഭ്യമാകും. ഹിന്ദു പത്രം പുറത്തിറക്കിയ ഒരു ഫീച്ചറിൽ പറയുന്നത് 'According to the study conducted by Tata Consultancy Services (TCS) this sector will generate employment direct and indirect to the tune of nearly 7 lakhs in the next two years'. രണ്ട് കൊല്ലത്തിനകം ഏഴ് ലക്ഷം തൊഴിലവസരങ്ങൾ കടന്നുവരുമെന്നാണ് അവർ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്. 'Besides these figures there has been a tremendous increase in the number of Entrepreneurs entering in the fields of Tour Operators, Home Stay Providers, Tourist Guides, Masseurs and Low Budget Resort Owners.' ഇതെല്ലാം നമ്മുടെ ടൂറിസം രംഗത്തെ വളരെ ആശ്വാസകരമായ വളർച്ചയുടെ സൂചനയാണ് നൽകുന്നത്. ഞാൻ ആനന്ദത്തോഴിലാളികളുടെ ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചയാളാണ്. എന്റെ നിയോജക മണ്ഡലത്തിൽ 65 ആനകളുണ്ട്. ആ ടൂറിസം എന്റെ നിയോജക മണ്ഡലത്തിൽ വളർത്തിയെടുക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ദിവസം 500 ടൂറിസ്റ്റുകളെങ്കിലും തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നും റിക്ഷലെയിൽനിന്നും കോവളത്തുനിന്നും എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ വന്ന് ആനപ്പുറത്ത് കയറി സവാരി ചെയ്തിട്ട് വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി തിരിച്ചുപോകുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ ഓരോ സ്ഥലത്തിന്റേയും പ്രത്യേകതയനുസരിച്ചുള്ള പദ്ധതി നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി, ആ നിവയിൽ ഒരു റിക്ടാഗം ആളുകൾ ഈ രംഗത്ത് പണിയെടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നലെ ഇതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരംഗീകൃത നിയമംതന്നെ പാസ്സാക്കി. ഈ രംഗത്തുള്ള പ്രാധാന്യം വളരെയേറെ. പുകക്കുഴൽ ഉള്ള വ്യവസായത്തിന് ഇനി കേരളത്തിൽ യാതൊരു പ്രസക്തിയും ഇല്ല.